

UNDE ESTE EL, ÎMPĂRATUL IUDEILOR?

Cu

siguranță, eu apreciez aceasta. Este primul meu Crăciun aici, deci sunt foarte recunoscător. Dacă aș putea să predic doar, fără să deschid pachetul acesta! Dar când vine vorba de darurile de Crăciun sunt ca un copil; știi că vei primi ceva, știi că acolo este o surpriză și vrei s-o deschizi să vezi ce este. Știți, eu cred că noi nu uităm copilăria nici chiar atunci când îmbătrânim. Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Atunci suntem doar niște copii mari.

Domnul

să fie lăudat! Ne bucurăm pentru că în dimineața aceasta suntem aici, și așteptăm binecuvântările Domnului care se vor revărsa tot mai mult pe măsură ce vom continua această întâlnire. Eu sunt sigur că le va revărsa. Cred că în dimineața aceasta avem și multe cadouri pentru copii (Fratele Neville spune: „Ne-am ocupat deja de aceasta”). Foarte bine. Dacă este în ordine, aș vrea să fac un mic rezumat referitor la ultima noastră întâlnire. (Fratele Neville spune: „Amin”). Voi vă rugați și stăruiți înaintea lui Dumnezeu pentru mine, ca să merg la aceste servicii, de aceea aș vrea să fac un rezumat scurt al ultimei întâlniri. Unul dintre evenimentele minunate din cadrul ultimei întâlniri, s-a întâmplat la Shawano, Wisconsin. S-a întâmplat în noul auditoriu al liceului, pe când ne pregăteam să ne rugăm pentru bolnavi.

Făcusem

doar de câteva clipe chemarea la altar și mulți au ridicat mâinile în semn că-L acceptă pe Isus ca Salvatorul lor personal. Atunci am observat că s-a întâmplat ceva în adunare: un bărbat de șaptezeci sau șaptezeci și cinci de ani, a căzut jos și a murit din cauza unui infarct. Din gură îi curgea o spumă și transpirase foarte tare. Soția lui își freca fața disperată, iar eu mi-am dat seama că era șiretlicul vrăjmașului. El face astfel de lucruri ca să-i tulbure

pe oameni, fiindcă atunci când se întâmplă așa ceva, are loc o adevărată nebunie generală. S-a întâmplat de multe ori în adunări. De curând s-a întâmplat în Noua Anglie, chiar pe când mă pregăteam să fac chemarea la altar. În asemenea situații, trebuie să ai duhul treaz ca să vezi ce va spune Duhul Sfânt. Scriptura ne învață că toate lucrurile lucrează spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu, iar acolo erau mulți copii ai lui Dumnezeu, suflete care-L iubesc. Eu am rămas liniștit și am continuat să-l privesc pe bărbatul acela și am văzut cum i se prelingea acea spună din gură. După cum știți, de obicei când moartea lovește un om, țâșnește apa. Înțelegeți? Soția lui era din ce în ce mai disperată, iar fața ei dovedea aceasta. Ca să distrag atenția oamenilor, am spus: „Vrei să aducă cineva un pahar de apă pentru soțul tău?” După ce i-am distras atenția, femeia a zis: „Frate Branham, las problema în mâna ta.” Femeia era luterană. M-am gândit să chem rândul de rugăciune și să le spun oamenilor să se roage pentru ei, dar nu am făcut aceasta, pentru că Duhul Sfânt a început să Se miște prin adunare, peste oameni, și să-i cheme. A trecut de două ori peste bărbatul acela, apoi dintr-o dată am spus: „Să ne rugăm!” Și în timp ce mă rugam, m-am auzit cum i-am spus morții: „Lasă-l în pace și eliberează-l!” În clipa când am spus acele cuvinte, bărbatul a revenit la viață și s-a ridicat în picioare.

Tot

orașul a vorbit despre întâmplarea aceasta și despre ce a făcut Domnul. Apoi, au fost desigur, și celelalte întâlniri. Unul dintre cazurile pe care aș dori să-l mai amintesc, s-a întâmplat de curând la Los Angeles. Stăteam cu fratele Arganbright. Mulți dintre voi știu cum se întâmplă lucrurile în adunări. Noi nu-i condamnăm pe oamenii care așteaptă rugăciune și care strigă, fiindcă datoria noastră este să ne rugăm pentru ei, iar Domnul a făcut foarte multe lucruri acolo. Unul dintre ele a fost vindecarea unui om care a fost paralizat mai mult de douăzeci de ani, așa că a plecat de la întâlnire pe picioarele lui. Aceasta a stârnit puțină agitație printre biserici, iar într-o dimineață am auzit telefonul sunând. Eu stăteam la fratele Arganbright, dar pentru că el nu era acolo ca să răspundă la telefon, am răspuns eu. La capătul celălalt al firului era un misionar mexican, și el mi-a zis:

„Nu știam că ești în oraș, frate Branham, dar

am aflat că în seara aceasta vei ține o adunare la Cow Palace. Am un băiat care nu a împlinit încă cinci luni și are cancer. Este pe moarte. Știu că nu se procedează așa, dar ai putea veni să te rogi pentru el?”

„Am să-l chem pe fratele Arganbright și te rog să-i spui lui la ce spital te afli, pentru că eu nu cunosc orașul, dar mă poate duce el.” Când a venit, fratele Arganbright mi-a zis: „Frate Branham, tu...” dar eu i-am răspuns: „Simt că aceasta este lucrarea Duhului Sfânt.”

Am mers la spital, iar acolo l-am întâlnit pe fratele nostru mexican, care nu era închis la culoare, cum mă așteptam, ci era la fel de deschis ca mine și avea cam vârsta mea. Acolo era și soția lui, o finlandeză blondă, o doamnă foarte drăguță. El era un gentleman. Am intrat în spital. Acolo erau foarte multe lumini, care erau deranjante, iar atmosfera era una din cele mai rele pe care le-am întâlnit vreodată. Au fost nevoiți să-l aducă pe copilaș în camera asistentelor. Când l-am privit, am văzut cum cancerul era răspândit pe o parte a feței. Medicul a fost nevoit să-i taie o parte din falcă pentru a opri răspândirea cancerului, dar aceasta a dus de fapt la accelerarea răspândirii lui, deoarece tăieturile i-au afectat și gâtul. Parcă vedeai numai canale pe fața lui. Cancerul i-a afectat și limba care i s-a umflat și s-a retras în spate, așa că băiatul nu mai putea respira pe gură, ci numai pe nas, dar și pe acolo, foarte greu. Când am intrat, tatăl s-a dus lângă băiețelul lui și i-a zis: „Ricky, băiatul lui tata, l-am adus pe fratele Branham să se roage pentru tine.” Băiatul și-a recunoscut tatăl, iar atunci am observat că pentru că nu mai putea respira bine nici pe nas, îi făcuseră o gaură în gât, ca să respire pe acolo. Îi introduseseră un tub prin care respira, iar o soră stătea și îl supraveghea tot timpul, deoarece cancerul înainta vizibil și din pricina aceasta tubul putea să se înfunde. Ea trebuia să curețe tot timpul partea aceea, pentru că acolo se extindea cancerul. Copilul a întins brațele ca să-l cuprindă pe tatăl său. Nu avea nici cinci luni și totuși își cunoștea tatăl, care i-a zis: „Băiețelul lui tata...” O, cum ar topi aceasta chiar și inima de fier a unui om! Stăteam acolo și am zis: „Doamne Isuse, Tu ești Dumnezeuul milei și al îndurării. Te rog, nu-l lăsa pe copilașul acesta să moară.” Eu nu cred și

nu voi crede niciodată că aceasta este voia Atotputernicului Dumnezeu și că El poate sta nepăsător când vede așa ceva.

„Tu ești Fântâna îndurării, iar dacă ești un Dumnezeu al milei și îndurării, nu cred că-Ți place să vezi așa ceva. Ce ai face Tu dacă ai sta aici?”

Cred că voi, cei care stați aici, mă cunoașteți destul de bine ca să știți că nu sunt un fanatic. Dacă doresc să fiu ceva, este să fiu un om cinstit, iar când îl întâlnesc pe Dumnezeu, vreau să-L întâlnesc cu o inimă cinstită. Am făcut ce știam mai bine, dar când am zis: „Doamne, ce ai face Tu dacă ai fi aici?” Ceva mi-a răspuns: „Aștept să văd ce vei face tu.” Atunci am privit copilașul, l-am luat în brațe și am spus: „Prin credință în Dumnezeu, pun sângele lui Isus Hristos între acest copil și cancerul care este peste el!”, după care l-am pus jos, m-am întors și am plecat. Tatăl copilului a venit cu mine, iar când am ajuns la mașină, mi-a zis:

„Frate Branham, am economisit aceasta pentru tine...”

„O, frate, nu face aceasta! Eu nu primesc bani.”

„Dar banii aceștia pot fi folosiți pentru slujbă. Eu i-am economisit pentru că m-am gândit că îți vor fi de folos într-o zi,” a insistat el.

„Pune-i la factura de spitalizare a lui Ricky, fiindcă el va avea nevoie de ei.”

M-am

întors acasă, iar după două ore am fost anunțat că limba copilului s-a dezumflat, că fața lui a devenit complet normală, că nu se mai vedea nici o tăietură și nici o umflătură, iar copilul era perfect sănătos. Copilașul acela a fost vindecat prin mila Tatălui care este îndurător și bun. A doua zi, micuțul a fost trimis acasă, fiindcă era perfect sănătos. Vestea despre acest caz s-a răspândit pe toată Coasta de Vest, iar înainte să plec, misionarul mexican m-a căutat din nou. Și-a dat pălăria jos și a spus cu lacrimile șiroind pe obraji:

„Frate
Branham, uite ce ți-a trimis Domnul.”

„O,
frate...” am răspuns eu, dar el a continuat:

„Ricky
a venit astăzi acasă.”

„Îi
sunt mulțumitor Domnului pentru aceasta, dar ți-am spus să păstrezi banii aceștia și să-i pui la factura lui Ricky.”

„Despre
aceasta voiam să-ți vorbesc, frate Branham”, a spus el, apoi a continuat: „În dimineața aceasta când m-am dus să-l plătesc pe doctor, el a refuzat să-i ia, spunând să nu menționez nimic despre bani sau altceva. A spus că nu-i datorez absolut nimic, și că acesta este cel mai mare lucru pe care l-a văzut în viața lui. A spus: „Nu-mi datorezi nimic. Ceea ce s-a întâmplat este ceva supranatural.”

Aceasta

dovedește că Dumnezeu trăiește. Aș avea atâtea să vă povestesc, dar nu am timp să fac aceasta.

În

ianuarie voi pleca din nou peste mări. Voi fi la Kingston, Jamaica, iar de acolo voi pleca la Puerto Rico.

Să

ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune în fața Domnului nostru iubitor, Isus Hristos.

O,

Doamne, Tu ai fost un Refugiu în fiecare epocă, un Ajutor de nădejde în vremuri de necaz. Noi știm că prezența Ta iubitoare nu ne dezamăgește niciodată, ci este aici, și am fost învățați că Îngerii lui Dumnezeu sunt acolo unde sunt adunați și cei care se tem de Tine. Dă-ne și nouă această frică dumnezeiască, astfel încât să știm că suntem în mâna Ta și că într-o zi vom sta în prezența Ta divină. Noi știm că pentru aceasta există o singură cale și remediu, și anume Sângele Fiului Tău Isus Hristos, care mijlocește pentru noi în dimineața aceasta, în prezența Atotputernicului Dumnezeu, și ne aduce împăcarea cu El. Așa putem primi mila Lui și Îl iubim pentru aceasta.

Doamne,

avem în minte sute de lucruri mărețe pe care le-ai făcut, dar cel mai mare lucru la care ne putem gândi este că ne-ai salvat de la moarte, fiindcă moartea a locuit în noi din pricina păcatului. Dar, prin acceptarea iertării Tale și conform Cuvântului Tău care spune: „...*cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică...*”, noi ascultăm, credem și suntem martorii prezenței Duhului Sfânt.

În aceste ultime ceasuri ale istoriei, îți suntem

recunoscători, Doamne, fiindcă suntem martorii împlinirii Cuvântului Tău, care spune că va veni un timp în care oamenii vor merge de la Est la Vest și de la Nord la Sud, ca să audă adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Noi trăim chiar acum acel timp. De asemenea, ai spus că de la crucificarea Ta, până la venirea Ta, va fi o zi cețoasă, nici zi, nici noapte, un timp groaznic, confuz și întunecos, în care Lumina va fi atât de slabă încât abia se va putea zări în jur, dar „*spre seară se va arăta Lumina.*” Este Același Fiu, Același Hristos care S-a ridicat în partea de Est... Geografic, soarele traversează pământul de la Est spre Vest, iar acum a ajuns în partea de Vest; dar este același soare care a răsărit în Est. Este Același Fiu al lui Dumnezeu care ne-a trimis Duhul Său în aceste zile din urmă, pentru a ne arăta că Scripturile Sale se împlinesc; că fiecare iotă din ele se va împlini.

În ajunul acestui Crăciun, în care cunoaștem puțin și care poate fi ultimul în care vom sta împreună, Îl rugăm pe Fiul Dumnezeului Celui Viu să vină în mijlocul nostru, să ne vorbească cu bunătate, prin harul Său, și să ne ierte pentru păcatele noastre.

Doamne, Te rugăm să nu-i uiți pe cei bolnavi și nevoiași, și să-i atingi cu vindecarea Ta, fiindcă ești Același Dumnezeu Atotputernic care l-ai lăsat pe Ricky să trăiască și l-ai adus înapoi din moarte, așa cum ai promis că vei face în zilele din urmă. Cuvintele Tale sunt adevărate, iar noi credem că în dimineața aceasta ești aici, fiindcă ești Omniprezent și mai mult decât binevoitor să ne ajuți și să faci mai mult decât putem gândi sau cere noi. Te așteptăm pe Tine, Tată, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Dacă va fi cu voia Domnului, în seara aceasta aș vrea să avem un serviciu de evanghelizare. Nu știu exact care va fi mesajul pe care-l voi aduce, deoarece iubitul nostru păstor m-a rugat să țin două servicii. Voi încerca să fac aceasta, prin harul Domnului Isus, și aș dori să vorbesc despre venirea lui Mesia sau ceva asemănător.

În dimineața aceasta, având în vedere că este duminica de

după Crăciun, aş vrea să vorbesc despre un subiect pe care l-ar putea înţelege toată audienţa, ceva pe care l-am putea numi un text de Crăciun. Cei care doriţi să deschideţi Scriptura, vă rog s-o deschideţi la **Matei, capitolul 2, versetele 1 și 2**. Să nu uitaţi că serviciul din seara aceasta va începe la ora şapte și treizeci de minute, și va fi serviciu de predicare, de aproape o oră.

Acum aş dori să citesc aceste versete, și să ne rugăm ca Domnul să ne ajute în ceea ce vom vorbi:

„După ce S-a născut Isus în Betleemul din Iudeea, în zilele împăratului Irod, iată că au venit niște magi din Răsărit la Ierusalim

și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă l-am văzut steaua în Răsărit și am venit să ne închinăm Lui.”

Cred

că Iosif și Maria erau foarte obosiți. Vedeți voi, porunca a fost urgentă, era dată de împărat și trebuia dusă la bun sfârșit. Dacă ne-am uita la scena aceasta, ni s-ar părea ciudat că a fost dată o asemenea poruncă, dar voi știți că Dumnezeuul cerurilor a rânduit toate lucrurile prin Isus Hristos, și toate trebuie să se desfășoare conform voinței Sale desăvârșite.

Ei

au călătorit peste munți, prin deșert, prin acea țară pustie și au venit acolo. Pentru a merge în Iudeea, Iosif și Maria trebuiau să treacă peste un munte, peste stânci și apoi să meargă prin deșert. Urmând una din străzile din Betleem, există o cărare care merge sus, în munți, o potecă pe care mergeau

animalele. Era numită „cărarea asinilor” deoarece pe acolo treceau asinii și cămilele pentru a merge din Iudeea în Betleem.

Atunci

când urci din Iudeea în Betleem și mergi pe vârful dealului, acolo este o stâncă mare, de trei ori mai mare decât clădirea aceasta. Cred că după ce au urcat dealul, s-au oprit puțin acolo ca să-i permită asinului să se odihnească. Iosif era foarte obosit deoarece a tras din greu să ajungă la Betleem, deoarece porunca lui Cezar Augustus a fost că fiecare persoană trebuie să se întoarcă în locul unde se născuse pentru a plăti taxe, iar taxele au fost întotdeauna ruinarea unei națiuni. Fiecare națiune care s-a prăbușit, a făcut-o din cauza taxelor, și lor li s-au pus taxe.

Cred

că bărbatul care a poruncit ca o femeie, care putea să nască în orice moment, să-și părăsească locuința și să călătorească departe de casă, avea cu adevărat o inimă de fier. Maria era o tinerică de vreo optsprezece ani și călătorea pe acel asin. Când s-au oprit un moment, ca să li se odihnească măgărușul, Iosif a privit spre micuțul Betleem. Lumea nu știa că noaptea aceea avea să fie lăudată de buzele multor oameni care aveau să trăiască în anii care au urmat. Iosif a privit și a văzut orașul, dar și nemulțumirea oamenilor pentru faptul că trebuiau să plătească taxe, și parcă îl aud spunând: „Draga mea, nu știu dacă vom găsi loc pentru tine la vreun han, fiindcă văd că oamenii dorm pe stradă sau în alte locuri în care au găsit un colțisor în care să se odihnească puțin. Orașul este foarte aglomerat, fiindcă toți oamenii din împrejurimi au venit aici ca să plătească aceste taxe.”

Dar

în mod ciudat, ea a tăcut și nu a răspuns nimic. Atunci, Iosif și-a întors capul ca să vadă ce era în neregulă cu ea și a observat că fața ei era cuprinsă de o Lumină pe care nu o mai văzuse niciodată, în timp ce ochii îi erau îndreptați spre cer. Fața ei emana o strălucire cerească, iar el s-a întors și-a atins-o încet.

Atunci

Maria a privit spre el și i-a zis: „Iosif, ai observat Steaua aceea strălucitoare? Cred că este cea mai frumoasă stea pe care am văzut-o vreodată în viața mea. Pare să lumineze tot Betleemul.” Parcă o aud continuând: „Am observat-o de când a apus soarele și parcă ne urmărește.”

„Da, dragă,” a răspuns Iosif, „văd și eu că este deosebită. Cred că este cea mai strălucitoare stea de pe tot cerul.”

Acest

lucru era adevărat, pentru că El este Crinul din Vale, Steaua dimineții, cea mai frumoasă Stea dintre toate stelele. Iosif a luat-o pe iubita sa în brațe, a ridicat-o de pe măgar și a pus-o pe stânca aceea ca să se odihnească puțin, și ca să se odihnească și micuțul măgăruș, fără povara pe care o avea pe spate. Ea și-a pus mâinile în jurul umerilor lui și a spus: „Iosif, amândoi suntem conștienți că este ceva ciudat. Noi nu putem înțelege, dar amândoi suntem credincioși și știm că IahveH are un plan și că ne-a ales pe noi. Dintre toate femeile, El m-a ales pe mine ca să ascundă Mesajul Său în inima mea.”

Vedeți,

lumea a crezut că acel Copil era nelegitim, dar Maria a știut că El era Adevărul, și mulți oameni de astăzi cred la fel. Ei spun că cei care L-au primit pe Hristos sunt niște nebuni sau niște oameni cu renume rău, dar cei care și-au întărit inimile în credință, știu cine sunt și pe ce stau și nu pot fi tulburați de nimic.

În

urmă cu câteva zile, am fost sunat de un prieten bun și mi-a spus că a vorbit cu un om care studiază psihologia și mintea. Persoana aceea a citit cartea mea și a spus: „Dacă el este un om duhovnicesc, știi că între a fi duhovnicesc și nebunie există o distanță doar de un fir de ață? Când a auzit aceasta, prietenul meu s-a alarmat foarte tare, dar eu i-am spus:

„Nu

te mira de aceasta, pentru că Domnul nostru a fost numit nebun; apostolii Lui au fost numiți nebuni și toți cei care L-au urmat pe El, au fost numiți nebuni.”

Pavel

a spus: *„Îți mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea pe care ei o numesc partidă (sau erezie).”* (Fapte 24.14). Ei nu sunt nebuni, dar pentru lume, pentru cei care pier, predicarea Evangheliei este o nebunie. Cei credincioși au fost salvați însă, tocmai prin această nebunie, cum o numesc ei.

Și așa cum cuplul acela mic stătea acolo pe deal și privea peste văi ca să vadă Steaua aceea care strălucea în Est, la sute de mile depărtare, peste munți și mări, în India, magii priveau aceeași Stea. Acești magi erau oameni înțelepți, astrologi care urmăreau stelele. Ei există și astăzi, iar eu am vorbit de multe ori cu ei. Acești magi călătoreau întotdeauna câte trei, pentru că toți trei trebuiau să fie de acord cu privire la un anumit lucru. „Trei” este numărul confirmării. Când am fost în India, i-am văzut de multe ori pe stradă și vorbind între ei, fiind îmbrăcați ca magii din vechime. Ei nu se schimbă.

Magii sunt închinători la singurul și adevăratul Dumnezeu, și sunt copiii lui Avraam, printr-o altă soție. Ei cred că există un singur Dumnezeu. Eu i-am văzut de multe ori pe preoții musulmani cum loveau în ceva și strigau: „Este un singur Dumnezeu, iar Mahomed este prorocul lui!”

Noi spunem: „Există un singur Dumnezeu viu și adevărat, iar Isus Hristos este Fiul Lui.” Când am fost în India, am avut privilegiul să văd aproape o mie de mahomedani venind la Hristos dintr-o dată, datorită prezenței Lui și a ceea ce a făcut. Indienii, despre care spunem că sunt oameni înțelepți, în vechime au fost numiți Medo-persani. Îi veți găsi și

În capitolul doi din Daniel. Acesta este motivul pentru care misionarii spun: „Este foarte greu să-l convingi pe un mahomedan să creadă în Isus Hristos.” Vedeți, ei se trag din medo-persani și nu își schimbă niciodată legile. Când era dată o lege, rămânea pe vecie, iar dacă un mahomedan se convertea la creștinism, totul a murit pentru el, deoarece a încălcat legea.

Acești bărbați au așteptat un singur Dumnezeu adevărat, pe care L-au lăudat la Lumina unui foc sfânt. Ei se așteptau în jurul acestor focuri și Îl așteptau pe Domnul. Mulți dintre ei aveau observatoare, asemănătoare celor pe care le avem noi astăzi. Magii mergeau sus în munți unde aveau acele observatoare și urmăreau fiecare mișcare a stelelor. Ei spun că înainte ca Dumnezeu să facă ceva pe pământ, arată mai întâi în cer, ceea ce este adevărat. Dumnezeu arată întotdeauna aceasta prin semne cerești.

Când a făcut El ceva și nu a arătat mai întâi un semn ceresc? Gândiți-vă la aceasta, gândiți-vă la orice epocă doriți, și veți vedea că înainte de a face ceva pe pământ, întotdeauna Dumnezeu a arătat mai întâi un semn în cer. Vine din supranatural, spre natural și devine realitate, acest lucru fiind valabil în fiecare epocă, în fiecare timp.

Așadar, nici de data aceasta lucrurile nu s-au întâmplat altfel. Magii priveau acele corpuri cerești care erau vizibile, priveau stelele, luna, planetele și alte corpuri pe care le puteau vedea, și știau poziția fiecăreia dintre ele și locul ei pe cer. Ei cunoșteau calendarul astronomic așa cum cunoaștem noi Scripturile, iar dacă ceva nu era la locul lui, ei știau aceasta deoarece era un semn. Ei priveau acele semne îndeaproape, în fiecare oră a nopții. Deci, nu-i de mirare că atunci când a apărut ceva străin pe cer, au fost deranjați. Nu-i de mirare că acel vizitator i-a șocat. Ei cunoșteau fiecare stea, fiindcă le-au studiat din punct de vedere științific, le-au studiat fiecare mișcare. Ei s-au adunat în jurul acestui foc; L-au aprins folosind uleiuri curate, iar el a ars sub privirile lor, deoarece credeau că Dumnezeu este un Foc mistuitor.

Vedeți voi, în Fapte 10.35, Scriptura spune că Dumnezeu primește pe orice om care se teme de El și Îl onorează, indiferent din ce neam este. Aceștia sunteți voi, metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, luteranii, catolicii, sau orice ați fi. Dacă sunteți sinceri în inima voastră, Dumnezeu vă va da șansa să pășiți în Lumina divină a îndurării Sale. El este Dumnezeu și Își ține promisiunea, însă depinde de voi ce veți face după ce primiți mila Lui. Puteți suferi chiar și judecata Lui. Dar până atunci, nu sunteți responsabili și pășiți după cum știți voi.

După ce stăteau în locul sfânt al focului și priveau flăcările Lui sacre, ei mergeau mai departe, fiindcă știau că Dumnezeu este un Foc mistuitor și că pământul ar pieri în prezența Lui. Ei priveau la aceasta, apoi se uitau la cer și îl cercetau ca să vadă dacă s-a schimbat ceva. Aceasta s-a întâmplat an după an, zi după zi, oră după oră, mileniu după mileniu. Ei priveau tot timpul stelele și corpurile cerești, apoi scoteau sulurile și le citeau.

Cred că în seara aceea, ei au discutat despre căderea imperiilor, despre prăbușirea împărățiilor, despre cum s-a ridicat lumea în diferite locuri și cum s-a prăbușit din nou. Au discutat și despre ce a spus Daniel referitor la Piatra care se va desprinde din munte fără ajutorul vreunei mâini omenești. Și iată că în timp ce se gândeau la aceste lucruri și focul sacru ardea, au observat că printre stele a apărut ceva străin, ceva la care nu se așteptau. Niciunul dintre sulurile lor nu le spuneau nimic despre ea și totuși era acolo. Ei nu puteau nega aceasta. Magii au privit corpurile cerești și au știut că s-a întâmplat ceva supranatural. O, El este atât de bun! El va atrage atenția fiecărei persoane pe care a rânduit-o pentru Viața veșnică, poate chiar și felul ei de închinare.

El este Dumnezeu, El cunoaște inimile oamenilor, le privește, le ocrotește și le aduce într-un anumit loc. Când adâncul cheamă Adâncul, trebuie să fie un Adânc care să răspundă la acea chemare. Dacă un om însetează după ceva, aceasta arată că acolo trebuie să fie ceva care să răspundă la acea sete. Așa cum am spus întotdeauna, înainte ca să

fie pusă înotătoarea pe spatele unui pește, a trebuit să fie apa în care acel pește urma să înoate. Altfel, peștele nu ar fi primit înotătoarea cu care să înoate. Înainte ca să fie un copac care să crească pe pământ, trebuia să fie un pământ, altfel copacul nu ar fi avut unde să crească.

Cu câțiva ani în urmă, am citit că un băiat mânca la școală, radierele de pe creioane, iar într-o zi, mama lui l-a găsit în spatele casei mâncând pedala de la bicicletă. Femeia s-a întrebat ce era în neregulă cu băiețelul ei și l-a dus la o clinică pentru a fi examinat. După ce i-au făcut analizele, medicii au constatat că copilul avea nevoie de sulf, iar radierele conțineau sulf. Astfel, înainte ca sistemul lui să ceară sulf, a trebuit să fie acel sulf care să răspundă la acea nevoie, pentru că altfel nu ar fi avut-o niciodată.

Înainte ca să fie o creație, a trebuit să existe un Creator care să facă acea creație. Care bărbat sau femeie din locul acesta, nu-și doresc să aibă Viața veșnică? Spuneți-mi care muritor nu tânjește după Viață? Cine nu dorește să trăiască pentru totdeauna, iar eu vă voi arăta că nu există nimic mai mareț decât Viața. Ceea ce ați da pentru a stăpâni lumea și toate bunurile ei, ați da și ca să trăiți pentru totdeauna. Câți dintre voi sunt gata să dea tot ce au ca să fie din nou un bărbat sau o femeie tânără? Fiecare om dorește și caută aceasta. De ce? Pentru că undeva există așa ceva, altfel nimeni nu ar tânji după ea. Ce căutați dacă sunteți bolnavi? Ce vă determină să stați în rugăciune? Există ceva în voi care vă împinge să faceți aceasta. Nu contează la care biserică aparțineți sau ce funcție aveți; aceasta nu are nici o legătură. Sunteți o ființă umană, sunteți o creatură a lui Dumnezeu, și în voi există Ceva care vă trage undeva. Așa cum atunci când medicul renunță la voi și spune că nu se mai poate face nimic, în voi există totuși Ceva care vă spune că mai există speranță, trebuie să fie și o Fântână a binecuvântărilor lui Dumnezeu și a puterii Lui de vindecare, altfel nu ați tânji după aceasta: trebuie să fie undeva!

Dacă doriți să-L vedeți pe Isus, dacă Ceva din voi vă îndeamnă să-L căutați pe IaHVeH, El este undeva, altfel nu ați avea

această dorință. Dumnezeu este la fel de bun cu voi, cum este și cu oamenii înțelepți sau cu altcineva. Dacă Îl doriți, Cuvântul spune: „*Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați; vor fi aduși la Fântâna din care vor putea să bea pentru a-și potoli setea.*” (Matei 5.6).

Poate există oameni care sunt pe moarte. Voi nu vreți să muriți pentru că simțiți că mai este Ceva ce a rămas în voi. De aceea sunteți aici. Poate aveți probleme nervoase și nu puteți să vă echilibrați, dar Ceva din interiorul vostru vă spune: „Există Ceva care mă poate ajuta să-mi revin!” Poate există prostituate care au străbătut strada în rușine; poate există femei care au trăit imoral și au încălcat jurământul căsătoriei față de soții lor; poate există bărbați dependenți de alcool, care au păcătuit în multe feluri, dar Ceva din voi vă spune că undeva există o Fântână.

Poți fi catolic, evreu sau orice altceva, dar ești o ființă umană creată după chipul lui Dumnezeu, iar El te cheamă, Se îndreaptă spre tine și te conduce așa cum au fost conduși și cei trei magi înțelepți. Ei au văzut acea Lumină și au studiat-o, dar nu și-au dat seama ce era. A doua zi dimineața, s-au dus la culcare, dar ceva îi deranja, așa că în seara următoare au continuat să privească. Unul dintre ei a avut un vis. Numele lui era Bilbad și a visat că o profeție din Biblie spunea: „*O stea răsare din Iacov...*” (Numeri 24.17), și undeva printre evrei, Se va naște un Împărat. Apoi i s-a spus: „Lumina pe care o vedeți acum, vă va conduce la Lumina desăvârșită care îl luminează pe fiecare om care caută Lumina.”

Vedeți, nu contează în ce religie trăiești, dacă te temi cu adevărat de Dumnezeu, El este obligat să-i aducă pe oameni la această Lumină. El îi aduce în felul Lui. Uneori, îi aduce prin durere. Știți că El a spus că în zilele din urmă, copiii Lui vor veni prin chinuri și dureri? El a pregătit Cina, dar pentru că nu a venit nimeni, a spus: „*Duceți-vă dar la răspântiile drumurilor și chemați la nuntă pe toți aceia pe care-i veți găsi; aduceți-i*

pe șchiopi, pe săraci, pe orbi, pe suferinzi”, și astfel, „*odaia ospățului de nuntă s-a umplut de oaspeți.*” (Matei 22.9-10). El îi caută la fiecare colț, iar în aceste zile din urmă, îi aduce împreună prin Duhul Lui. Toți oamenii din denominațiuni, tot ce are viață, are dreptul să primească chemarea prezenței slăvitei Lui Ființe, pentru că El este Fiul Dumnezeului celui Viu; El este încă Steaua dimineții care strălucește printre noi și care a strălucit întotdeauna.

Este Aceași Lumină care l-a lovit pe Pavel pe drumul Damascului. El era sincer în inima lui și a încercat să prigonească un grup de oameni care erau prea gălăgioși, strigau și făceau prea mult zgomot. A pornit spre Damasc ca să-i închidă și era convins că dreptatea era de partea lui. Dar iată că în calea lui, stătea Rugul de Foc, care l-a trântit la pământ, în timp ce un Glas îi spunea: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*” *Cine ești tu, Doamne?*” *L-a întrebat el speriat, iar Isus i-a răspuns: „Eu sunt Isus, marele IaHVeH pe care Îl dorești.”*

El Îl dorea pe IaHVeH. Nu știa nimic despre Isus, doar că era un răufăcător. Dar Dumnezeu l-a cercetat și apoi l-a însărcinat, și astfel a devenit cel mai mare misionar pe care l-a avut lumea. De ce? Pentru că era sincer și credincios, iar Dumnezeu l-a condus prin Lumină.

Ce credeți că simțim noi, creștinii de astăzi, când vedem o fotografie cu El? Eu am una care are o valoare de nedescris. Este Același IaHVeH, Domnul, care a trimis Lumina Sa, înainte de a doua Sa venire, ca să ne conducă, să ne mângâie și să ne ducă la acea Fântână, ca să fim spălați de păcate și să ne curețe prin dreptatea Fiului Său, Isus Hristos, astfel încât să devenim fiii și fiicele lui Dumnezeu, născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu, El fiind Cel care face schimbarea.

Nașterea din nou înseamnă că am fost schimbați în gândirea noastră și în atitudinea

noastră, că în noi s-a schimbat ceva. Nu există suficientă religie în lume, nu există destulă apă, ceremonii și predici care să vă poată schimba; pentru aceasta este nevoie de Sângele Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos. Voi nu vă puteți curăța prin faptul că vă alăturați unei biserici, așa cum un leopard nu-și poate șterge petele de pe blană prin faptul că se linge. Dimpotrivă, cu cât le linge mai mult, le scoate mai tare în evidență. Tot așa, prin faptul că te alături la o biserică și încerci să faci ceva prin puterile tale, dovedești doar că nu ești flămând și că nu ai fost umplut cu Ceva. Nu mai încerca să faci ceva prin puterile tale, ci primește-L pe El, iar El te va conduce în Lumină.

Din

visul acela, magii au înțeles că trebuie să meargă și să aducă închinare aceluia Copilaș, așa că s-au hotărât să plece în călătorie. Fiind oameni bogați, și-au adunat bogățiile: aur, smirnă și tămâie, le-au pus pe cămile și s-au pregătit de plecare. Cei trei magi s-au dus să fie martori; au pus totul pe cămile și au plecat urmărind Steaua. Au trecut peste mări, au mers și au trecut râul Tigru, apoi au coborât în valea Șinear. Steaua i-a condus la Ierusalim, deoarece Ierusalimul a fost întotdeauna centrul religios al lumii, pentru că marele Împărat a trăit acolo. Tot acolo a fost un mare Împărat care l-a întâmpinat pe Avraam atunci când acesta a venit de la măcelul împăraților. Numele lui era Melhisedec

și nu avea nici tată, nici mamă, nici început și nici sfârșit al zilelor. Chiar și patriarhul Avraam i-a plătit zeciuială din tot. Acela era marele Împărat al Salemului, al Ierusalimului de mai târziu, și așa cum am spus, nu avea nici tată, nici mamă, nici început și nici sfârșit.

Și

iată că Steaua i-a condus pe cei trei înțelepți chiar la scaunul religios al lumii, dar cel mai trist lucru a fost că atunci când au ajuns acolo, nimeni nu știa nimic despre nașterea marelui Împărat. Ei au străbătut străzile întrebând de El, dar nimeni nu știa nimic. Ciudat este că de îndată ce au ajuns la Ierusalim, Steaua a dispărut și nu i-a mai călăuzit. Ce făcea Dumnezeu? Arăta cum pot ajunge oamenii la El.

Cu

toată teologia pe care o aveam, cu toate marile noastre biserici, când a început să strălucească Lumina lui Dumnezeu, s-a dovedit că biserica nu știa nimic despre aceasta. Ce știe Vaticanul despre aceste lucruri? Ce știe Confederația Bisericilor? Nimic. Suntem doar la un alt Crăciun. Acești bărbați știau că au văzut ceva; știau că există ceva, că s-a întâmplat ceva. Ei au studiat corpurile cerești, iar acolo au găsit un corp străin și s-au lăsat călăuziți de El. Când au ajuns la Ierusalim, au străbătut fiecare stradă întrebând: „Unde este Împăratul de curând născut al evreilor? Am văzut steaua Lui când eram în Est.” Acum, se aflau în Vest. Vedeți, ei au avut nevoie de doi ani ca să parcurgă distanța din Est până în Vest. Știu că aceasta este contrar învățăturilor voastre, dar este adevărul. Magii au avut nevoie de doi ani pentru a face călătoria. Ei n-au venit așa cum povestesc așa numiții creștini de astăzi: copilașul nu era într-o iesle și magii nu au pășit acolo. Aceasta este o prostie! Ei nu au găsit un bebeluș care era într-o iesle. Nici o scriptură nu spune aceasta! Ei au venit la un copil de doi ani, și nu era într-o iesle, ci într-o casă. Citiți restul Scripturii! Problema este că tradiția creștină a împânzit lumea cu învățătura ei!

De

ce a omorât Irod toți copiii de parte bărbătească până la vârsta de doi ani dacă El era doar un bebeluș? Scriptura spune că magii au venit la un Copil de doi ani, nu la un bebeluș, iar Irod a ucis copiii până la vârsta de doi ani, pentru că voia să-L omoare pe El. Dacă El era un nou născut, nu ar fi trebuit să-i omoare pe toți copiii până la vârsta de doi ani, ci doar pe cei nou-născuți.

Biblia

spune: „*Au intrat în casă,*

au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui...” (Matei 2.11), dar vedeți cum a fost sucit totul?

Nu-i de mirare că, așa cum am văzut în

predica pe care am ținut-o cu câteva seri în urmă, Isus le-a zis fariseilor: „Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni... Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu ca să țineți datina voastră.” (Marcu 7.8-9). Și după ce fac aceasta, ei strigă: „Unde este Dumnezeu?” Cum puteți să-L credeți pe Dumnezeu dacă nu credeți Cuvântul Lui? Voi nu credeți, apoi întrebați: „Unde este Dumnezeul Bibliei?” Întoarceți-vă la El și la căile Lui, fiindcă numai așa veți reuși să-L cunoașteți! Aceasta este calea!

Magii au mers pe străzi, în sus și-n jos, și au strigat: „Unde este El? Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Am văzut Steaua lui pe când eram în Est și am venit să ne închinăm înaintea Lui.” O, parcă îi aud pe unii preoți spunând: „Domnilor, cred că ați ascultat niște fanatici pe undeva! Cred că ați ascultat teoria mărginită a cuiva.” Dar magii i-au răspuns: „Nu, domnule. Noi am văzut cu ochii noștri și știm că este adevărat. Steaua este reală și ne-a călăuzit până aici. Știm că acesta este orașul Împăratului.”

Nu este ciudat? Cea mai mare biserică din lume nu a știut nimic despre toate acestea. Cred că toți oamenii de pe pământ se află în aceeași situație astăzi. Atunci nimeni nu avea nici un răspuns, deci nu au primit nici un răspuns. Magii erau oameni bogați, iar aceasta ieșea în evidență din încărcătura pusă pe cămile. Ei au străbătut fiecare stradă și fiecare alee din oraș întrebând: „Unde este El? Unde este El?”

Astăzi, când bomba atomică este pregătită în adăposturi, când lumea este în pragul distrugerii complete și când acest popor poate pieri într-o secundă, printr-o simplă apăsare pe un buton... se ridică aceeași întrebare. Tot mai multe națiuni dețin bomba atomică. Dacă Pentagonul ar da drumul la ceea ce are, nu ar mai exista nicăieri spiritul creștin; oamenii ar fi cuprinși de o panică totală, și ar alerga pe străzi plângând și țipând. Nu v-ați putea ascunde nicăieri, pentru că nu există nici o posibilitate de scăpare.

Suntem în timpul sfârșitului; suntem la sfârșit, iar semnele și minunile, apar. Mesia Se manifestă prin Duhul Sfânt. Acest Duh a coborât tot mai mult de-a lungul anilor, S-a manifestat din ce în ce mai des, după ce mai întâi a locuit în plinătate în acel Om desăvârșit. De-a lungul anilor, a lucrat în mijlocul metodiștilor, bapțiștilor, prezbiterienilor, pentecostalilor, etc., iar acum Se manifestă înainte de întoarcerea Sa în Trup, în acel Trup desăvârșit; reunește Biserica Sa, Își scoate copiii din denominațiuni și îi aduce la El, pentru că El vine în curând. Dar bisericile nu au răspunsul.

Irod a convocat Sinedriul și acolo s-au prezentat atât preoții cât și rabinii. Apoi el le-a zis: „Cercetați Scripturile și vedeți unde trebuie să Se nască Mesia!” În mod ciudat, știți unde L-au găsit? În profetația lui Mica: „*Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel...* Nu ești tu un holly-roller? Nu ești cea mai mică dintre cetăți? Și totuși, din tine va ieși Conducătorul poporului Meu.”

Când au auzit aceasta, cei trei înțelepți au ieșit afară din cetate. Și de îndată ce au părăsit locul acela rece, formal și necredincios, Steaua a apărut din nou pe cer, iar Biblia spune că ei s-au bucurat când au văzut aceasta. Pot spune că au sărit în sus de bucurie când au văzut că Steaua supranaturală a apărut din nou ca să-i călăuzească. Și i-a condus la Betleem, unde L-au găsit pe Cel pe care-L căutau; pe Cel care Se numea Emanuel și care era crescut în casa unui tâmplar, în sărăcie. Ei au descărcat de pe cămile tot ce aveau și le-au pus la picioarele Lui, apoi s-au închinat înaintea Lui deoarece știau că Lumina a venit și că S-a născut Salvatorul lumii. Ei l-au dat tot ce au avut, pentru că Dumnezeu le dăduse tot ce aveau.

„...atât

de mult a iubit Dumnezeu lumea

(Prietene, aceștia suntem eu și tu), că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca

oricine crede în El (metodist, baptist, prezbiterian sau orice ați fi) să nu piară, ci să aibă viața veșnică (ceea ce căutați)."

Noi trăim clipele apropiate venirii Lui pe acest pământ... Priviți în Scriptură cum era Iosif. Priviți Duhul lui Hristos care era în Iosif. El era urât de frații săi pentru că era duhovnicesc și avea vedenii, dar tatăl lui îl iubea. Nu așa a fost Isus? Iosif fost vândut de frații lui pentru treizeci de arginți, la fel ca Isus; a fost vândut, la fel ca Isus; a fost aruncat într-o groapă ca să moară, la fel ca Isus; a fost ridicat și a devenit mâna dreaptă a lui Faraon, așa că nimeni nu putea ajunge la Faraon decât prin Iosif. Iar când Iosif se ridica de la dreapta lui Faraon, se striga: „În genunchi, pentru că vine Iosif!”

Biblia spune că atunci când va veni El, Lumina va străluci de la Est la Vest, fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi că El este Fiul lui Dumnezeu. Atunci, toate națiunile se vor jeli și vor plânge.

Ce s-a întâmplat în continuare? S-a manifestat mai adânc prin David, care era un împărat. El a fost Profet, Preot și Împărat. Când David a fost detronat și respins în Ierusalim, la fel ca Isus, a urcat muntele plângând ca un împărat respins și a plâns pentru Ierusalim. Mai târziu, a venit Fiul lui David, a stat sus pe munte și a plâns pentru Ierusalim, pentru că era Împăratul respins și numit de ei Beelzebul, ghicitor și călăuzit de un duh rău.

La începutul slujbei Sale, a fost adus la El un pescar bătrân care nu știa să-și scrie nici numele. El l-a privit pe acest pescar și i-a spus care era numele său și al tatălui său, iar bătrânul pescar a crezut în El cu toată inima sa. Un altul care stătea acolo, s-a convertit și el. Numele lui era Filip. Acest bărbat s-a dus treizeci de mile în jurul muntelui, ca să-l găsească pe prietenul său Natanael și să-l aducă la Isus. L-a găsit rugându-se sub un smochin și i-a zis: „Vino să vezi pe Cine am găsit noi.

Știu că crezi în IaHVeH. El ni L-a făgăduit pe Mesia și noi L-am găsit! Este un Om obișnuit, nu este nimic măreț în legătură cu El. Nu este un Om educat, ci este un Tâmplar.” El era un Tâmplar, atât al lucrurilor materiale, cât și a sufletului.

Natanael l-a privit pe Filip neîncrezător și l-a întrebat: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” Vedeți, ei căutau ceva în interiorul Ierusalimului. Așa procedați și voi, dar nu priviți acolo! Diavolul folosește întotdeauna mintea și ochii omului, dar Dumnezeu îi folosește inima. Voi priviți și spuneți: „Nu se poate! Nu are fundament! Spun aceasta pentru că văd că așa este.” Acolo stă diavolul. El folosește ochii omului. La început a făcut aceasta cu Eva și de atunci a făcut-o în continuu. Dar Dumnezeu îi spune omului că El trăiește în inima lui, iar inima ta te face să crezi lucruri pe care nu le poți vedea, pentru că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1), este ceva ce ai în interiorul tău și te încredințează cu privire la lucrurile pe care nu le vezi.

Cu siguranță, bisericile acestea mari cu oamenii lor măreți și cu milioanele lor, controlează puterea lumii, dar nu vă uitați la aceasta, ci priviți la lucrarea Duhului.

Natanael
a spus: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?”

„Vino
și vezi,” i-a răspuns Filip.

Când
l-a văzut venind, Isus l-a privit deoarece urma să arate semnul mesianic chiar în fața aceluia bărbat. El a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

„De

unde mă cunoști, Rabi?” Aceasta l-a mișcat:

„Cum de știi aceasta despre mine?” Și El i-a răspuns:

„Te-am

văzut înainte să te cheme Filip, când erai sub smochin.” Cum l-a putut vedea când el era la o distanță de treizeci de mile? Aceasta era o minune, așa că Natanael s-a uitat la El și l-a zis: „Rabi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel.”

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decât acestea vei vedea.”

„Adevărat, adevărat vă spun că, de acum încolo, veți vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul omului.” (Ioan 1.45-51).

Dar acolo erau și cei care aparțineau mării biserici, iar ei au spus: „Omul acesta este un ghicitor; este Beelzebul, este un nebun. Este un samaritean purtat de un duh rău. A înnebunit.” Ei l-au declarat nebun în public, dar Isus le-a zis: „Vă iert pentru ceea ce ați spus despre Mine, dar când va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări pe care le fac Eu, dacă veți spune un singur cuvânt împotriva Lui, nu veți fi iertați nici în lumea aceasta, nici în lumea care va veni.” Gândiți-vă la aceasta! Un singur cuvânt spus împotriva lui, vă poate pecetlui soarta pentru totdeauna.

Unde suntem noi? Suntem din nou la Crăciun, și mă întreb dacă religia noastră ne-a adus destul de aproape de Dumnezeu, ca să putem fi conduși așa cum au fost conduși magii?

Amintiți-vă că pe pământ există trei soiuri de oameni: evreii, neamurile și samaritenii, și se trag din Sem, Ham și Iafet. Atât evreii, cât și neamurile așteptau venirea lui Mesia, dar nu și neamurile. Noi eram închinători la idoli, barbari care omorau și mâncau tot ce găseau. Neamurile erau doar niște păgâni. Evreii îl așteptau pe Mesia, dar nu l-au recunoscut pentru că nu au recunoscut semnul Lui. De aceea nu avea Ierusalimul răspunsul; de aceea nu au nici astăzi răspunsul, și numai Dumnezeu îl are.

Să ne oprim puțin aici. Deci, pe lângă evreii mai erau un soi de oameni care îl căutau pe Mesia și ei apar în Ioan 4: samaritenii. Ei credeau că trebuie să vină Mesia și îl așteptau. Amintiți-vă că El nu a făcut nici un semn în fața neamurilor, ci doar în fața evreilor și a samaritenilor, care așteptau venirea Lui. Dar ei nu l-au crezut. Unii dintre ei, l-au crezut și l-au urmat, dar cei mai mulți, nu l-au crezut.

Când au ajuns în apropierea unei cetăți din Samaria, Isus și-a trimis ucenicii în cetate să cumpere merinde. „Mergeți și cumpărați merinde!” Cred că era cam pe la ceasul acesta din zi. În timpul cât au fost plecați ucenicii, a venit la fântână o femeie, ca să scoată apă. Noi o numim prostituată. Poate chiar era. Vedeți? Dar noi vom spune că era o femeie frumoasă. Ea a venit la fântână ca să ia apă, iar pe când se pregătea să scoată, a auzit un glas care-i zicea: „Femeie, dă-mi să beau!” Ea a privit în jur și a văzut un evreu. În vremea aceea, evreii nu aveau nici o legătură cu samaritenii, erau despărțiți. Astfel, femeia l-a zis: „Tu, un evreu, ceri apă de la o femeie samariteană? Noi nu avem nici o legătură unii cu alții. Tu nu ar trebui să-mi ceri aceasta.”

„Femeie, dacă ai știi cu cine vorbești, tu însăți Mi-ai cere apă.”

„De unde ai atâta apă? Și nu ai nimic cu care s-o scoți.”

El a continuat conversația, iar în cele din urmă, a știut care era problema femeii:

„Femeie, du-te și adu-l pe bărbatul tău aici.”

„Nu am bărbat,” a răspuns ea.

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.”

Priviți răspunsul femeii, fiindcă ei Îl așteptau pe Mesia: *„Doamne, văd că ești proroc.”* Vedeți?

„Văd că ești proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, El ne va învăța toate lucrurile. Dar Tu ești un tâmplar evreu. Totuși, trebuie să fii un profet, pentru că altfel nu ai ști aceste lucruri. Noi Îl așteptăm pe El să vină, iar când va veni, va face aceste lucruri.”

„Eu, Cel ce vorbesc cu tine, sunt Acela.”

Când a auzit aceasta, femeia a lăsat găleata la fântână, a alergat în cetate și le-a spus oamenilor de acolo: *„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus toate lucrurile pe care le-am făcut. Nu cumva este Mesia?”* Tot orașul a crezut în El pentru că semnul era acolo. Vedeți? Bisericiile nu aveau răspunsul, dar cei umili au privit spre Dumnezeu.

Mă întreb dacă religia noastră de astăzi ne-a adus acea inteligență care să ne ajute să realizăm că nu trebuie să învățăm Cuvântul lui

Dumnezeu pe baza unei teologii făcute de om, ci pe baza puterii și învierii lui Isus Hristos, prin descoperirea dată de Duhul Sfânt care acum este pe pământ.

Frate și soră, în acest ultim ceas, fiindcă suntem la sfârșitul timpului, cercetați-vă sufletele și vedeți care este poziția voastră față de Dumnezeu!

Este Crăciunul. Peste tot pe străzi vezi numai betele cu moș Crăciun care este doar o închipuire, o dogmă catolică. Nu există nimic adevărat în toată povestea aceasta, dar cu toate acestea, moș Crăciun a luat locul lui Isus Hristos în inimile multor americani. Crăciunul nu înseamnă moș Crăciun! Crăciunul înseamnă Hristos! Nu există nici un om cu pipă și cu sac în spate care coboară pe horn! Dacă îi învățați pe copiii voștri așa ceva, ce vă așteptați să iasă din ei când vor crește? Spuneți-le adevărul, nu o poveste fictivă. Spuneți-le că în cer există un Dumnezeu care L-a trimis pe Fiul Său și că acesta este Crăciunul; spuneți-le că venirea Lui este aproape. Pentru că presiunea a început să cuprindă pământul, diavolul a scos în evidență lucrurile lui folosindu-se de ochi, de privire, de ceea ce vedeți voi. Dumnezeu a pus aici Duhul Său cel Sfânt pe care nu-L puteți vedea, dar în care puteți crede.

Ierusalimul nu are răspunsul, Jeffersonville nu are răspunsul, Louisville nu are răspunsul, America nu îl are și nici lumea nu îl are, dar Dumnezeu îl are și El a promis că îl va descoperi. Și eu vă spun că Același Isus, care S-a născut cu o mie nouă sute de ani în urmă, a înviat și trăiește și astăzi, dovedind că este Același ieri, azi și în veci.

Să ne plecăm capetele. Credeți sincer și din toată inima?

Poate nu ați acceptat niciodată aceasta, dar înainte să facă un lucru prin care să Se arate, vă rog să ridicați mâinile în timp ce stați cu capetele plecate, și să spuneți: „Frate Branham, roagă-te pentru mine, fiindcă cred că acesta este Adevărul. Cred că Tu m-ai călăuzit în dimineața aceasta aici și că Duhul Dumnezeului celui Viu este prezent în locul acesta. Voi ridica mâinile pentru

că vreau să-L laud.”

Domnul să vă binecuvânteze. Aceasta este bine. O, sunt douăzeci sau treizeci de oameni care au ridicat mâinile.

Dragă Doamne Isuse, Tu vezi aceste mâini ridicate și îl cunoști pe fiecare dintre cei care le-au ridicat. Ei sunt în nevoie, Doamne. Nu le-ar fi ridicat niciodată și ar fi urmat propriile lor căi dacă nu exista Ceva în ei, Ceva mai mare decât sunt ei. Iată că au auzit Cuvântul și au crezut. Doamne, Scripturile, Cuvântul Tău scris, ne spune că credința vine în urma auzirii Cuvântului lui Dumnezeu. Noi Îl prezentăm oamenilor într-un mod simplu, fiindcă este singura modalitate în care o putem face, iar ei Îl cred. S-au ridicat o mulțime de mâini, dar eu nu-i cunosc pe oamenii aceia. Tu le cunoști pe toate, iar eu știu că acolo în interiorul lor, acești oameni sunt conduși de un duh care le spune: „Ești greșit!”

Dar lângă ei stă un alt Duh, care le spune: „Acceptă-mă, pentru că Eu sunt Salvatorul tău.” Ei au învins toate legile științei deoarece au ridicat mâinile. Au făcut-o, pentru că acolo sus există un Dumnezeu care a făcut aceste legi științifice, și-au ridicat mâinile spunând că cred și doresc să Te accepte ca Salvatorul lor și că vor să-L cunoască pe acest Salvator.

Doamne, ei au făcut acest lucru în dimineața aceasta. Te rog să-i primești chiar acum în Împărăția Ta, în prezența Ta, fiindcă ei sunt trofee Mesajului. Îngăduie să trăiască vieți fericite și să vegheze în fiecare clipă asupra venirii Domnului Isus, deoarece ziua este aproape, iar semnele și minunile vestesc aceasta din ce în ce mai mult. El este pe cale să vină.

Ajută-ne să facem la fel ca Rebeca; ea s-a dat jos de pe cămilă și a alergat să-l întâlnească pe iubitul ei Isaac. Era în timpul serii, iar Isaac ieșise să se plimbe atunci când a văzut-o venind. A fost dragoste la

prima vedere. Ea a sărit de pe cămilă și a alergat să-l cunoască. Apoi a fost dusă în cortul lui Isaac și a născut un moștenitor care a moștenit toate lucrurile.

Doamne, noi știm că suntem în timpul de seară. Tu ai spus că spre seară va fi Lumină, că Duhul Sfânt va fi aici pe pământ și Se va manifesta într-un grup pe care Tu l-ai ales ca să-Ți arăți harul. Te rog să Te descoperi fiecăruia dintre ei și să le ierți păcatele.

Te rog să-i ajuți să vină la fântâna pământească, pentru a fi botezați în Numele Fiului Tău iubit, Domnul Isus Hristos, și iartă-le păcatele la chemarea numelui Domnului Isus Hristos. Apoi, dă-le Duhul Sfânt și pune-i în locul pe care trebuie să-l ocupe aici pe pământ.

Tată, noi credem că adunarea din dimineața aceasta s-a desfășurat în prezența Ta și știm că tot ceea ce ne dai Tu este desăvârșit. Printre noi au venit bărbați și femei din diferite părți ale țării și știm că Tu i-ai adus prin Duhul Tău. Ei cred în Tine, de aceea Te rog să-i primești, fiindcă îi aduc în prezența Ta, în Numele lui Isus Hristos.

Doamne, îngăduie ca Duhul Sfânt să vină să-i vindece pe bolnavi, iar cei ce au venit aici, să vadă că noi nu vorbim despre o Biblie care a devenit istorie, ci este vie și se împlinește și acum, fiindcă este Același Domn Isus Hristos.

Fie ca El să vină și să preia trupurile noastre în timp ce ne deschidem inimile. Ajută-ne să punem deoparte orice îndoială, tot ce este lumesc și lasă-L pe Duhul Sfânt să Se miște printre noi, ca să poți lucra voia Ta desăvârșită, iar noi să fim niște vase curate. Știm că nu suntem curați prin dreptatea noastră, ci prin credința în El, în Cel care ne-a curățit: Domnul Isus Hristos. Îngăduie ca acești convertiți noi să vadă că Tu faci încă lucrările pe care le-ai făcut atunci când ai fost pe pământ și că ești Același

Domn Isus Hristos. Tu nu ești mort, pentru că Te-ai ridicat din morți în urmă cu o mie nouă sute de ani și ești încă viu și astăzi, și împlinești fiecare făgăduință pe care ai dat-o. Amin.

Știu că nu este un cântec de Crăciun, dar este un cântec pe care-l iubim și este din inima noastră. Mesajul s-a încheiat și trebuie să mergem mai departe.

Ceea ce ne trebuie la amvon astăzi, nu este o religie parfumată, ci Adevărul. Predicați Adevărul din Biblie! Nu interpretați nimic, ci spuneți ce spune Biblia pentru că Dumnezeu este credincios Cuvântului Său. Dacă Dumnezeu nu susține Cuvântul, nu este Dumnezeu sau acela nu este Cuvântul Lui. Dar El va avea grijă de Cuvântul Lui.

Înainte de a începe rugăciunea pentru bolnavi, să cântăm cu toții cântarea aceasta:

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudați-L pe Mielul care a murit pentru păcătoși

Aduceți-I glorie, voi, toți oamenii,

Deoarece Sângele Său a spălat orice pată.

Ne dai tonul, soră? Să cântăm cu toții:

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudați-L pe Mielul care a murit pentru păcătoși

Aduceți-I glorie, voi, toți oamenii,

Deoarece Sângele Său a spălat orice pată.

Noi suntem copii. Dacă crezi că ai crescut în Domnul și ești mare, aceasta arată că nu ai ajuns nicăieri. Încercați să fiți întotdeauna copii ca să puteți fi conduși de El. Dar când știi mai multe decât El, încerci să-L conduci. Înțelegeți? Lăsați-L pe El să vă conducă!

Acum, haideți să închidem ochii, să ridicăm mâinile și să ne plecăm capetele pentru a cânta încă o dată:

Îl voi lăuda, Îl voi lăuda,

Lăudați-L pe Mielul care a murit pentru păcătoși

Aduceți-I glorie, voi, toți oamenii,

Deoarece Sângele Său a spălat orice pată.

Din ieslea din Betleem a ieșit un Străin pe pământ,

Eu doresc să fiu ca El.

Pe durata călătoriei vieții de pe pământ spre glorie,

Eu cer doar să fiu ca El.

Vreau să fiu ca Isus, vreau să fiu ca Isus,

Pe pământ doresc să fiu ca El.

Pe durata călătoriei vieții de pe pământ spre glorie,

Eu cer doar să fiu ca El.

*„Lucrările
pe care le fac Eu, le veți face și voi.”*

Nu

v-ar fi plăcut să fiți acolo când El i-a vorbit femeii cu scurgerea de sânge?
Ea a venit, s-a strecurat prin mulțime și a atins haina Lui zicându-și: „Acesta este Fiul lui Dumnezeu și vreau să ating haina Lui...” Hainele palestiniene cădeau liber și aveau altă cămașă pe dedesubt. El nu a simțit niciodată atingerea ei fizică și a dovedit aceasta. Femeia a atins haina Lui și s-a retras repede în mulțime, iar Isus s-a oprit și a întrebat: „Cine M-a atins?”

Când

L-a auzit ce spune, Petru l-a zis: „Doamne, cum poți să spui aceasta când toată

mulțimea aceasta Te împresoară și Te îmbulzește?”

Am

devenit mai slab, pentru că din Mine a ieșit o putere. Cineva M-a atins.”
Spunând aceasta, a privit în jur, a găsit-o pe femeie și i-a spus că a avut o scurgere de sânge, dar credința ei a însănătoșit-o. Nu v-ar plăcea să trăiți aceasta? În ce mă privește, nu m-aș putea gândi la ceva mai minunat.

Într-o

zi a mers la Isus un bărbat, iar El i-a zis: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona.*”

O,
eu cer să fiu ca El! Este posibil așa ceva? El a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu... Peste puțină vreme, lumea (cuvântul „lume” folosit aici, vine de la grecescul „kosmos” care înseamnă „ordinea în care a fost pusă lumea”, și nu se referă la Pământ, ci la Univers, la toată creația lui Dumnezeu).*” Deci: „*Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea (acesta este credinciosul), pentru că Eu („Eu” este pronume personal) trăiesc și voi fi cu voi până la sfârșitul timpului.*”
„*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi; ba încă veți face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl.*” (Ioan 14.19,12).

Făgăduințele Lui binecuvântate și sfinte nu pot fi încălcate. Și El a spus că nici un Cuvânt din Scriptură nu poate cădea.

Vom fi ca Isus (Este El aici?)

...ca Isus (El este aici ca să ne închinăm Lui).

Pe pământ doresc să fiu ca El.

Pe durata călătoriei vieții de pe pământ spre glorie,

Eu cer doar să fiu ca El.

Vi-L puteți imagina pe Isus umblând prin Galileea?

Fariseii spuneau în inimile lor: „Este un Beelzebul!” Ei n-au spus aceasta cu voce tare, dar El le-a cunoscut gândurile. Așa spune Biblia: că El le-a cunoscut gândurile.

El le-a zis: „Vă iert pentru ceea ce spuneți împotriva Mea, dar într-o zi va veni Duhul Sfânt și va face aceleași lucrări. Să nu cumva să vorbiți așa împotriva Lui!”

Dorim să fim ca Isus! Câți dintre cei prezenți aici, cred că El S-a ridicat din morți, că trăiește și astăzi și că Își ține promisiunile făcute? (Adunarea spune: „Amin”) Mulțumesc. Aceasta aduce prezența Lui printre noi.

Mulți dintre voi cunosc fotografia cu Îngerul Domnului care stătea deasupra locului unde eram eu. Avem fotografii din Germania, Elveția și din alte locuri în care au fost făcute. Zilele trecute au mai făcut o fotografie și cred că este una din cele mai remarcabile dintre cele pe care le-am văzut. Am să v-o aduc data viitoare când vin aici. Autoritățile vor s-o examineze ca să vadă ce este acolo. Cea mai mare mângâiere pe care o am de când

L-am întâlnit pe El, este că am ajuns la sfârșitul timpului. Eu sunt un om și nimic bun nu locuiește în om, dar dacă își deschide inima și Îl lasă pe Dumnezeu s-o curețe... Dumnezeu are mâini, iar acelea sunt mâinile tale și ale mele; ochii mei și ochii tăi sunt ochii Lui, pentru că El este Duh. Acesta este

motivul pentru care El lucrează prin noi ca să-Și împlinească voia.

Am intenționat să vă chem aici sus, într-un rând de rugăciune, dar m-am răzgândit. Eu cred că Domnul Dumnezeu este prezent aici și cred că El poate face aceleași lucrări pe care le-a făcut când a fost pe pământ, deoarece este Același. Văd multe fețe pe care nu le cunosc. Eu nu sunt tot timpul aici, de aceea mulți dintre voi puteți veni regulat aici, la tabernacol, fără ca eu să vă cunosc. Dar mulți dintre cei prezenți aici sunt în nevoi și știu că eu nu-i cunosc.

În Noul Testament, în cartea Evreilor, scrie că Isus Hristos este Marele Preot. Știți ce fel de Mare Preot? Un Mare Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Un Mare Preot care trebuie să mijlocească pentru noi în prezența lui Dumnezeu. Isus stă ca Mare Preot pentru a face mijlocirea, și poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre.

Acum,
dacă El este Același ieri, azi și în veci, și dacă o femeie L-a atins acolo, iar El S-a întors și i-a vorbit, înseamnă că poate s-o facă din nou. Orbul Bartimeu stătea la poarta cetății, la trei sute de metri de locul unde se afla El și striga: „Ai milă de mine!”

Oamenii

L-au batjocorit când a mers spre Calvar ca să Se ofere Jertfă pentru noi. Preoții Îi ziceau: „Tu, Cel care a înviat morți, avem aici un cimitir plin cu morți, așa că, vino, înviază-i pe toți și Te vom crede!” Vedeți batjocura lor? Să nu faceți niciodată așa ceva! Dumnezeu să vă ferească! Asigurați-vă că-L aveți pe Dumnezeu în inima voastră, ca să-L puteți vedea și să-L cunoașteți.

Cerșetorul acela orb și sărman, stătea acolo

și spunea: „Ai milă de mine, Fiul lui David!”, iar credința lui L-a oprit pe Isus. El S-a oprit și a privit în jur până când l-a găsit, după care i-a spus că își va primi vederea. Același Isus trăiește și astăzi. La ce ne-ar folosi dacă Dumnezeu ar fi un Dumnezeu istoric? Ce bine ar face focul dacă am încerca să încălzim un om la un foc desenat? Un astfel de foc nu ar face nimic pentru că este un foc istoric, desenat.

Poate

ziceți: „Nu este un foc desenat, frate Branham, ci este reprezentarea unui foc care a fost cândva viu.” Tu nu poți să te încălzești la o pictură, pentru că ea reprezintă ceva ce a avut deja loc. Deci, ce se întâmplă acum? Păi, El este Același și astăzi, sau nu este Dumnezeu. Credeți aceasta?

Acum

vă rog să fiți respectuoși. Eu nu vă cunosc și nu eu sunt Cel care vă va vorbi în continuare. Dumnezeu îmi cunoaște inima. Ceea ce vreau să vă spun este că, nu ajunge ca Isus să vină peste mine; El trebuie să vină și peste voi. Voi trebuie să credeți pentru că aceste lucruri se vor întâmpla numai dacă veți crede. Dacă vine Domnul Isus, iar voi Îi atingeți haina și spuneți: „Doamne, sunt nevoiaș, dar lasă-mă să Te ating!”, El este Același Mare Preot și va proceda în același fel ca atunci când a fost pe pământ. Este adevărat? Dacă procedează diferit, înseamnă că v-ați atins de ceva greșit. Trebuie să fie la fel, El trebuie să procedeze la fel.

Dar

dacă Îi atingeți haina la fel ca femeia cu scurgerea de sânge? Va face El același lucru? Îl va face, dar trebuie să lucreze și credința voastră. Noi suntem străini unii față de ceilalți, dar cu ajutorul Domnului, vă voi aduce aici pe platformă ca să mă rog pentru voi. Voi ați venit din afara orașului și ați dormit în hoteluri, moteluri sau în alte locuri. Ați venit din diferite părți ale țării, pentru că Îl iubiți pe Domnul și Îl credeți. Voi ați citit în Biblie că El va face lucrări minunate în zilele din urmă, este adevărat?

Isus

a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-L atrage Tatăl*”. Voi nu puteți veni și n-are nici un rost să faceți unele lucruri dacă nu sunteți chemați de Dumnezeu să faceți aceasta. Dar când sunteți chemați de El, veți veni. „...pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.” (Ioan 6.44,37). Aveți credință și credeți!

Fiți

respectuoși și nu vă mai mișcați. Dați-I toată atenția voastră lui Dumnezeu și rugați-vă: „Doamne Dumnezeule, lasă-mă să ating haina Ta, fiindcă sunt bolnav, sunt în nevoie, sunt necăjit. Fratele Branham nu mă cunoaște; este pentru prima dată când îl văd, dar vreau să-mi dovedesc mie însumi că Tu ești Același laHVeH, că ești Același Isus despre care se vorbește. Eu cred în această Lumină tainică despre care se vorbește astăzi, cred că ești Tu. Ce voi găsi, pentru că Tu ești Cel care m-a adus aici? Lasă-mă să Te găsesc pe Tine, Doamne, pe Același Isus pe care L-au găsit și ei. Lasă-mă să Te găsesc.”

Eu nu am nici o modalitate de a cunoaște unele lucruri, așa că singurul care mi le poate arăta este Domnul. Și când le descoperă El, Dumnezeu este Cel ce face aceasta, nu eu. Câți dintre voi vor crede, dacă El le va descoperi? Eu Îl aștept pe El. Ridicați mâinile și spuneți: „Eu cred. Da, domnule. Cred din toată inima.” În ordine. Acum, ridicați mâinile în timp ce vă rugați. Pianul să cânte foarte încet: „Crede numai...”

Isus cobora muntele când ucenicii Lui încercau să vindece un caz de epilepsie, dar n-au putut face aceasta, deși aveau puterea. Au venit înaintea Lui, iar El a spus: „*Dacă credeți, toate lucrurile sunt cu putință pentru cel ce crede.*”

Fiți cu toții cât se poate de respectuoși. Uitați-vă la Petru și Ioan, care au spus: „*Argint și aur nu avem...*” Fie ca Dumnezeul cerului să ne ajute, fiindcă este vorba de Cuvântul Lui, nu al meu. Eu sunt responsabil doar cu predicarea Lui. Este foarte greu, pentru că aici este casa mea. Vedeți, Biblia spune că atunci când Isus s-a dus în cetatea Sa, nu a putut face multe lucruri mărețe. Știți cu toții aceasta. Atunci El a spus: „*Nicăieri*

nu este prețuit un proroc mai puțin decât în patria și în casa Lui.” (Matei 13.57). Acest lucru a rămas valabil și astăzi, dar mulți dintre cei care sunteți prezenți aici, nu sunteți din orașul meu.

Chiar la capătul rândului de acolo stă un domn cu ochelari care mă privește atent. Presupun că nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Tu ești conștient că se petrece ceva ciudat și ești conștient că eu nu știu nimic despre tine. Așa este. Ridică mâna, te rog, domnule. Ești conștient că peste tine a venit un sentiment dulce, umil, este adevărat? Acest lucru se întâmplă chiar acum. Acela este Îngerul Domnului care se află chiar deasupra ta. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi care este problema ta, așa cum a făcut-o prin Fiul Lui, Domnul Isus Hristos, vei crede că L-ai atins pe Același Mare Preot? Tu ai probleme cu plămâni. Dacă este adevărat, ridică mâna. Sunt atât de grave încât nu mai poți să lucrezi. Dacă este adevărat, ridică mâna. Eu nu te cunosc.

Câți dintre voi cred? Credeți că nu am ghicit acest lucru? Duhul este tot deasupra acestui om. Crezi că Dumnezeul cerului te cunoaște? Îl slujești? Eu spun că-L slujești. Da, domnule, tu ești creștin și ai venit aici ca să fii vindecat. Vei merge acasă pe deplin sănătos pentru că ești vindecat, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Credința ta te-a însănătoșit.

Nu l-am văzut în viața mea pe bărbatul acesta, dar Dumnezeu este aici, El face aceste lucruri.

Vă rog să nu vă mai mișcați și să stați în rugăciune. Voi știți că printre noi este Cineva care face aceste lucruri. Fariseii au spus: „Lucrează cu diavolul!” și și-au primit răsplata. Dar Filip a spus: „El este Fiul lui Dumnezeu!”, și și-a primit și el răsplata. Voi puteți crede ce vreți despre aceasta, dar veți fi răspunzători.

Tu, cel care plângi acolo, ești conștient că te-a lovit ceva? Dacă este așa, ridică mâna. Eu nu-l cunosc pe bărbatul care stă acolo și plânge, suntem străini unul față de celălalt. Așa este. Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Dumnezeu îmi va arăta care este problema ta, vei crede din toată inima? Ridică mâna, dacă vei crede. În ordine. Ai probleme la stomac. Așa este. Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? În ordine, crezi? Crezi că Dumnezeu știe cine ești? Dacă-mi va spune cine ești, te va ajuta să crezi? Ține mâna ridicată, dacă crezi, și mișc-o în față și în spate. În ordine. Te va ajuta dacă-ți va spune? Te numești Fred Moore. Așa este. Domnule, du-te acasă bucuros pentru că ulcerul te-a părăsit. Acesta ți-a provocat și o problemă nervoasă, dar Isus Hristos te-a vindecat, atunci când te-a atins.

Pe doamna de lângă tine, o cunosc. Dacă nu mă înșel, cred că ești sora Greene. Nu te pot chema soră, pentru că te cunosc, dar așteaptă o clipă... Nu, nu este pentru tine. Tu te rogi pentru cineva. Persoana pentru care te rogi este de departe, dintr-un loc unde există multă zăpadă. Este vorba de Nebraska. Te rogi pentru o doamnă care are cancer. Dacă este adevărat, ridică mâna. Te rogi pentru o persoană cu cancer, care locuiește în Nebraska. Așa este. Domnul să te binecuvânteze. Aveți credință! Credeți!

Pe doamna care stă acolo și plânge, nu o cunosc. Este o străină pentru mine. Bărbatul de alături este soțul ei. Crezi că Dumnezeu ascultă rugăciunile? Crezi că aici este Duhul lui Dumnezeu? Umbra morții este asupra ta, este adevărat?

Ai cancer. Nu te cunosc, dar ridică mâna dacă este adevărat. Așa este. Nu te-am văzut niciodată. Nu ești de aici, ci vii de undeva de peste râu. Așa este. Te numești doamna Sanders. Așa este. Prenumele tău este Hilda. Ridică-te în picioare și acceptă vindecarea din partea Domnului Isus Hristos. Dumnezeu să te binecuvânteze. Vedeți?

Aveți credință în Dumnezeu și nu vă îndoiiți! Cei din rândurile de aici, credeți în Domnul Isus și veți fi bine.

El este aici, credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”).
Vedeți, eu nu vă cunosc. Totul depinde de voi, de credința voastră.

Tu, cel care stai acolo, pari să te rogi. Crezi că sunt profetul lui Dumnezeu? Crezi că El este aici? Noi nu ne cunoaștem, acum ne vedem pentru prima dată, dar Dumnezeu ne cunoaște pe amândoi. Crezi aceasta? Dacă crezi, ridică mâna. Crezi că vei merge acasă cu problema de la spate vindecată? Crezi că Domnul te va face bine? Crezi? Du-te înapoi, la Hamilton, Ohio. Așa este. Numele tău este domnul Burkham. Așa este. Isus Hristos te-a vindecat și poți merge acasă să fii bine. Amin. Mai este ceva care crede?

Sunteți conștienți de prezența Lui? Realizați că este Ceva care are legătură cu aceasta, că este exact ce a spus Biblia că va face El? El a făcut-o în fața evreilor și a samaritenilor, și a promis că o va face și în fața neamurilor. Acesta este ceasul. El nu este un Dumnezeu istoric, ci este Dumnezeul care Își ține promisiunea, care trăiește și acum: este Domnul Isus, Cel care vindecă bolnavii așa cum a făcut și înainte; El folosește aceeași metodă și a promis aceasta și pentru zilele din urmă. Este din nou Crăciunul și avem aici Lumina Lui călăuzitoare.

Voi ziceți: „La ce te uiți, frate Branham?” Mă uit la El.
Este o altă Lume, o altă dimensiune, dacă vreți s-o numiți așa.

Văd un bărbat care are o povară pe suflet, dar îl cunosc.
Frate Frank, până acum nu am știut că ai probleme, dar peste mama ta este o umbră neagră. Tu știi că eu nu am știut aceasta; tocmai acum am primit această vedenie. Mama ta a fost operată pentru că avea cancer malign. Tu ești îngrijorat pentru ea, de aceea te rogi. Dumnezeu care l-a vindecat pe tatăl tău și l-a adus la o stare mintală normală, o poate ajuta și pe mama ta. Nu te teme, „Dacă crezi, toate lucrurile sunt posibile.”

El este peste o altă persoană pe care nu o cunosc, dar

care se roagă pentru altcineva. Doamnă Arganbright, dacă crezi, acel cancer va fi vindecat. Tu te rogi pentru altcineva și crezi.

Dar tu, crezi, doamnă? Crezi că sunt profetul și slujitorul Lui? Tu suferi de aceeași problemă ca femeia din Biblie: ai o scurgere de sânge. Așa este. Nu ești de aici, ci vii din Ohio, și ai mai fost vindecată într-una din adunările mele. Ai avut cancer; umbra morții a fost asupra ta, dar acum a plecat. Așa este. Ca să știi că sunt slujitorul lui Dumnezeu, problema aceasta a apărut acum, dar suferi și de reumatism, iar problema aceasta o ai de mai multă vreme. În dimineața aceasta te-ai simțit amețită. Ai probleme și cu gâtul. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Ai pe inima ta și pe altcineva pentru care te rogi. Este vorba de nora ta care are varice și este mama mai multor copii, este adevărat? Așa este. Te numești Alice Thompson. Așa este. Întoarce-te acasă și primește ceea ce ai cerut. Nora ta va fi vindecată pentru că tu ai crezut în Domnul Isus Hristos. Dacă nu ne cunoaștem, ridică mâna și mișc-o așa. Eu nu te cunosc, nu știu nimic despre tine.

Provoc credința voastră! Provoc orice persoană de aici, să creadă în Numele lui Isus Hristos că El este prezent aici. Indiferent ce este în neregulă cu voi, doar credeți!

Amintiți-vă

că acesta este ultimul lucru pe care a promis că-L va face înainte de venirea Lui. Amintiți-vă că El a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei și ale Gomorei va fi și la venirea Fiului omului.*” Care a fost Mesajul atunci?

Acolo

erau trei Îngeri care au coborât. Doi dintre ei, un Billy Graham și un Jack Shuler, s-au dus în Sodoma și au predicat oamenilor de acolo mesajul Evangheliei; ei au dus mesajul Evangheliei la oameni.

Dar

unul dintre Îngeri a rămas cu Avraam și grupul lui. Îngerul a vorbit cu Avraam în timp ce stătea cu spatele la cort, iar Sara, care era în cort, a râs în sinea ei când L-a auzit ce spune. „De ce a râs, Sara?” a întrebat Îngerul. De unde a știut El că Sara a râs în sinea ei, doar era cu spatele spre cortul în care era ea? Acesta este Mesajul pe care l-a avut Sodoma înainte de distrugere. Aici sunt ultimele semne pe care Dumnezeu le va arăta înainte de distrugere. Primiți-L, credeți-L și fiți salvați!

Să

ne plecăm capetele pentru un moment.

Sunteți

conștienți de prezența Lui? Vreți să-L primiți acum, după ce am predicat Evanghelia în fața voastră și ați auzit Mesajul Lui? L-ați văzut venind jos și L-ați auzit vorbindu-vă. Un om poate spune multe, dar dacă Dumnezeu nu vine să confirme cele spuse de acel om, totul este fără folos. Dar când El vine și adeverește Mesajul Său arătând că este viu, aceasta dovedește că acel Mesaj vine de la Dumnezeu. Doriți să-L primiți și să vă predați viețile pe deplin Lui? Vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Îmi ridic mâinile și mă predau Lui în totalitate; îmi predau întreaga ființă în mâinile Lui.”?

Dumnezeu

să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Cred

că toți cei care aveți nevoie de rugăciune pentru vindecare, veți fi vindecați. Să ne rugăm pentru bolnavi.

Doamne,

fie ca niciunul să nu fie lăsat pe dinafară, ci toți să primească ceea ce cer.

Acum, când stau aici slăbit și tremurând, știm că ești aici. Nu există nici o umbră de îndoială cu privire la aceasta. Oamenii de aici au fost atinși de prezența Dumnezeului celui Sfânt. Este un alt Crăciun, iar Lumina supranaturală strălucește. Oamenii au auzit Cuvântul Tău vorbit și predicat, iar acum văd că ai venit ca să-L confirmi.

Biblia

spune despre apostoli că „...ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.” (Marcu 16.20). Acestea sunt ultimele cuvinte scrise în Evangheliile.

Acum vedem aceasta din nou. Venirea Ta este aproape, Doamne, de aceea Te rugăm să fii îndurător. Vindecă bolnavii care se află printre noi în dimineața aceasta, fiindcă Duhul Tău este Adevărul; El este plin de putere și este aici.

Aici sunt mulți oameni care vin regulat la tabernacol. Tu Ți-ai arătat harul față de ei prin faptul că i-ai chemat aici. Cu toate acestea, harul Tău, Doamne, este pentru toată audiența acum. Marea slavă Shekinah, marea Putere a lui Isus Hristos Cel înviat, curcubeul în multe culori, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Steaua dimineții, Trandafirul Saronului este prezent. Vindecă-i, Doamne. Noi spunem că ei sunt vindecați prin mila Ta. Doamne, dă-le credință și ajută-i să creadă și să accepte vindecarea, pentru gloria lui Dumnezeu.

Îngăduie ca fiecare persoană bolnavă să fie vindecată. Fă ca fiecare persoană care umblă încă pe căi greșite, să trăiască corect în fața Ta și să fie iertată. Fie ca fiecare persoană care fumează și bea să fie iertată. Păcatele lor să fie pus sub Sânge, prin Dumnezeul Omniprezent care este aici, și fă să fie mai aproape de Tine decât oricând. Ajută-ne și dă-ne ceea ce cerem.

Te rugăm să ne ascuți, Doamne. O, Doamne,
marele nostru Împărat, chemăm Numele Tău, nu pe moș Crăciun! Îl chemăm pe
Isus

care a înviat din morți, trăiește și Se arată printre poporul Său. O, Doamne,
Tu ești Dumnezeu, singurul Dumnezeu; nu mai este altul în afară de Tine. Îți
mulțumim că avem privilegiul să stăm în prezența Ta, în locul acesta mic și
umil. El S-a smerit și a venit printre noi. Suntem atât de fericiți pentru
aceasta! Binecuvântat să fie Numele Tău cel sfânt! Îl lăudăm de dimineața până
seara, și în toate zilele, inimile noastre Îi cântă, Îl slăvesc și Îl laudă pe
IaHVeH.

Mulțumiri să-I fie aduse Lui întotdeauna și pentru
veșnicie. Doamne, ia-i pe copiii aceștia, care sunt copiii Tăi, și acoperă-i cu
aripile Tale așa cum își acoperă cloșca puii cu aripile ei. Condu-i într-o
Viață plină de bucurii, mai plină și dă-le botezul Duhului Sfânt.
Împrospătează-le sufletele, Doamne, ca să fie făpturi noi în Hristos, astfel
încât să poți trăi și locui în ei și să lucrezi prin ei așa cum ai lucrat prin
apostolii Tăi. Te rugăm aceasta, Doamne,
deoarece credem că în curând se va deschide cerul și Domnul va veni, iar
noi Îl vom vedea pe Cel pe care Îl iubim.

Îți mulțumim pentru aceasta prin Isus
Hristos, Domnul nostru. Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, predau
serviciul păstorului nostru. Amin.

- Amin -